

Besluit van de raad van bestuur van de kansspelautoriteit van 17 maart 2016, met kenmerk 00.067.005 tot wijziging van de Vergunning Bankgiro Loterij 2015/2016. Dit besluit treedt in werking per 1 april 2016.

De raad van bestuur van de kansspelautoriteit,

Gelet op de artikelen 3, 5 en 33b van de Wet op de kansspelen en het Kansspelenbesluit;

Besluit:

1. Het besluit inzake verlening van vergunning tot het organiseren van de bankgiroloterij (Vergunning BankGiro Loterij 2015/2016) wordt ambtshalve als volgt gewijzigd:
Voorschrift D.6 komt te luiden:
D.6
 1. De vergunninghouder is verplicht om het volledige prijzenschema van een trekking op duidelijke, begrijpelijke en ondubbelzinnige wijze bekend te maken vanaf het moment dat de loten voor deze trekking verkocht worden.
 2. Wanneer niet alle prijzen uit het betreffende prijzenschema gegarandeerd vallen, dan gelden er strengere eisen ten aanzien van de bovenstaande verplichting. De vergunninghouder is dan verplicht om vanaf het moment dat de loten voor deze trekking verkocht worden op duidelijke, begrijpelijke en ondubbelzinnige wijze aan te geven:
 - Welke prijzen uit dit prijzenschema niet gegarandeerd zullen vallen bij deze trekking;
 - Wat er met deze niet-gegarandeerde prijzen gebeurt wanneer deze niet vallen;
 3. Indien er sprake is van de situatie zoals bedoeld in lid 2 en de trekking plaatsvindt uit een bestand dat ook niet-verkochte loten bevat, dan is de vergunninghouder verplicht om vanaf het moment dat de loten voor deze trekking verkocht worden op duidelijke, begrijpelijke en ondubbelzinnige wijze aan te geven:
 - Dat er bij de betreffende trekking uit een groter universum wordt getrokken dan het totaal van de verkochte, gewonnen en gratis verstrekte loten en dat het bestand dus ook niet-verkochte loten bevat;
 - Wat de verhouding is tussen de verkochte, gewonnen en gratis verstrekte loten enerzijds en het universum anderzijds.
2. Het besluit van de raad van bestuur van de kansspelautoriteit van 23 december 2015, met kenmerk 00.060.988, tot wijziging van de Vergunning BankGiro Loterij 2015/2016 (Staatscourant 2016, nr. 146) wordt ingetrokken.
3. Deze beschikking wordt gepubliceerd in de Staatscourant.

Den Haag, 17 maart 2016

*De raad van bestuur van de kansspelautoriteit,
de directeur,
namens deze,
F.M.M. de Kort
Hoofd afdeling vergunningen*

U kunt tegen deze beslissing bezwaar maken door een gemotiveerd bezwaarschrift in te dienen binnen zes weken na de bekendmaking van deze beslissing. U kunt uw bezwaarschrift sturen naar het volgende adres:

*Kansspelautoriteit
Afdeling Juridische Zaken
Postbus 298
2501 CG Den Haag*

U kunt uw bezwaarschrift ook door uw gemachtigde laten indienen. Als de gemachtigde geen advocaat is, moet u een machtiging bijvoegen bij uw bezwaarschrift.

Zorg ervoor dat uw bezwaarschrift in elk geval het volgende bevat:

- *Uw naam en adres;*
- *De datum waarop u het bezwaarschrift schrijft;*
- *Een kopie van de beslissing;*

-
- *De gronden van uw bezwaar; en*
 - *Uw handtekening of de handtekening van uw gemachtigde.*

Voor meer informatie kunt u op rijksoverheid.nl de brochure 'Bezwaar en beroep tegen een beslissing van de overheid' downloaden.

TOELICHTING:

De BankGiro Loterij N.V. heeft een vergunning op grond van artikel 3 van de Wet op de kansspelen, de Vergunning BankGiro Loterij 2015/2016 (hierna: de vergunning). De raad van bestuur van de Kansspelautoriteit heeft besloten tot een ambtshalve wijziging van voorschrift D.6 van deze vergunning.

De wijziging van voorschrift D.6 is ingegeven door het belang van de consument om voorafgaand aan een trekking op duidelijke, begrijpelijke en ondubbelzinnige wijze geïnformeerd te worden over het prijzenschema. Het waarborgen van transparante communicatie over het prijzenschema valt onder één van de taken van de Kansspelautoriteit, namelijk: het beschermen en informeren van consumenten. De wijziging wordt derhalve doorgevoerd in alle meerjarige loterijvergunningen.

De gemiddelde consument zal aannemen dat de te winnen prijzen ook daadwerkelijk gewonnen zullen worden en dat loterijen alleen trekken uit verkochte loten. Echter, in de praktijk bestaan er ook niet-gegarandeerde prijzen (prijzen die niet altijd vallen). Daarbij kunnen loterijen ook trekken uit een verzameling loten waarbij naast verkochte ook niet-verkochte loten aan meedoen (het 'trekken op universum'). Daarom gelden ten aanzien van prijzen die niet gegarandeerd zullen vallen strengere vereisten¹. Hierbij is mede in aanmerking genomen dat de gemiddelde consument niet in staat kan worden geacht de precieze winkansen te kunnen berekenen. Het gegeven dat een prijs niet gegarandeerd valt, wordt dan ook beschouwd als essentiële informatie die de consument nodig heeft voor de beslissing om al dan niet mee te doen aan het kansspel. Het weglaten van deze informatie, dan wel het op onduidelijke, onbegrijpelijke of dubbelzinnige wijze presenteren van deze informatie is derhalve een misleidende omissie.²

Oorspronkelijk luidde voorschrift D.6 als volgt: 'De vergunninghouder is verplicht om alleen te trekken uit verkochte, gewonnen, en gratis verstrekte loten'.

Dit betrof een absoluut verbod op het trekken uit een groter bestand dan de verkochte, gewonnen, en gratis verstrekte loten. Echter, dit bleek te rigide geformuleerd gelet op de bestaande praktijk van loterijen. Het voorschrift zou onder andere tot gevolg kunnen hebben dat jackpottrekkingen niet plaats mogen vinden. Dit is niet beoogd bij het opstellen van het voorschrift. Daarom wordt dit aangepast middels het onderhavige besluit.

Het aangepaste voorschrift schrijft niet langer voor uit welk bestand een loterij de prijzen dient te trekken, maar verplicht de loterij tot transparante en ondubbelzinnige communicatie over het niet-gegarandeerd zijn van prijzen en het trekken op universum.

Het moet voor de speler, vanaf het moment dat er loten voor een bepaalde trekking worden verkocht, duidelijk zijn dat er ook niet-gegarandeerde prijzen aan de trekking meedoen, zodat de speler een weloverwogen keuze kan maken met betrekking tot zijn deelname.

Indien daarbij wordt getrokken uit een universum, moet de speler ook inzicht krijgen in deze werkwijze. Zo moet duidelijk zijn of er op universum wordt getrokken en zo ja, wat dan in zijn algemeenheid de verhouding is tussen de verkochte, gewonnen en gratis verstrekte loten enerzijds en het universum anderzijds. Dit kan de loterij op diverse manieren inzichtelijk maken, bijvoorbeeld door het noemen van een ratio (1:X).

Eerdergenoemde informatie dient uit iedere reclame-uiting voorafgaand aan een trekking te blijken, kortom: iedere communicatie over de te winnen prijzen. Voor de invulling van 'iedere communicatie' wordt aangesloten bij de uitleg die de Mediawet, Nederlandse Reclame Code en jurisprudentie hieraan geven. Televisie- of radiocommercials hebben als communicatiemedium echter beperkingen, hetgeen betekent dat in een commercial wel altijd genoemd moet worden dat een prijs niet gegarandeerd valt, maar dat voor meer specifieke informatie naar de website van de loterij mag worden verwezen, waar de volledige en duidelijke informatie over het prijzenschema te vinden is.

¹ Zie voor het belang van informatie aan de consument ook ECLI:NL:HR:2015:178

² Ontleend aan de Wet oneerlijke handelspraktijken, in het bijzonder de artikel 6:193c en 6:193d Burgerlijk Wetboek.